

בעת הריביב הנשמה על הגוף ואסף הכל. ומנוין דהאי יצירה לשנאה דאסופי הוא רבתיב, וייצר כי אליהם כל חיות השדה וכל עוז השמים ויבא אל האדם, והינו דכתיב על האדם זכר ונקבה ברם זיבך אוטם (ע"ב).

בצלם אליהם ברא אותו בכל אבריו ובכל חלקיו, וזה אמרינו ואנו למה הוא דומה לעותה אור בשלמה והאי ואנו אינה אלא שיש קצונות. אמר ליה, ברית מילה וווננו של אדם חשבינו אחד.שתי ידיו שלשה. ראשו וגופו חמשה. שתי שוקיו ששה. ובנגדים ב모ותם בשמים דכתיב (קהלת ז) גם אתה זה לעמת זה עשה האלים. והינו ימים (שמות ל"א) ביששת ימים עשה יי' אתה השמים ואת הארץ ולא אמר בששת ימים מלמד שביל יום ויום יש לו فهو:

(עד כאן מההשומות)

לשון הקודש

עשיה, שבתוב זכר ונקבה ברא אותם, ובכל חלקיו, והרי אמר, ואנו למה הוא דומה? (קהלת כד) לעיטה אור בשלמה, והרי אסוף הפל. ומניין לנו שיצירה זו היא לשון אסוף הוא שפתוב (שם ט) וייצר ה' אליהם גנו' כל חיות השדה ואת כל עוז השמים ויבא אל האדם, והינו שבתוב על האדם – זכר ונקבה ברא אותם. זיבך אתם. **בצלם** אליהם ברא אותו. בכל אבריו

השלמה מההשומות המשך הנ"ל

ויאמר אליהם פרו ורבו נו. פקדא דא לא תעסק בא Hai עלמא בפריה ורביה ולמיעבר תולדין לא תפשṭא שמא קדיشا לכל סטראין ולמלך רוחין ונש망תין למינו יקרה דקדשא בריך הוא עילא ותטא. אבל מאן דלא אטעסק בפריה ורביה אער דזיננא דמരיה דלא אשתח בא Hai עלמא. נגרים דלא שריא שבניתא בא Hai עלמא דבמה דאתוספנ רוחין ונש망תין, הבי אתוספ לנחתא (נ"א דינטיא) בא Hai עלמא זיו יקרה דמלכא דבתיב (משלי י"ד) ברוב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רוזן.

הדרת מלך דא זיו יקרה דמלכא דאתוספ לנחתא בא Hai עלמא, מחתת רוזן דא זעירו

לשון הקודש (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, ולא אמר בששת ימים, מלמד שככל يوم יש לו בחנו ע"ב מההשומות.

השלמה מההשומות המשך הנ"ל ויאמר אליהם פרו ורבו ונורם. מצוה זו להתעסק בעולם הזה בפריה ורביה ולעשות תולדות, שיתפשת השם הקדוש לכל האזכירים, ולמלך רוחין ונשמות,شيخה בבוד הקדוש ברוך הוא למעלה

דָּיוֹקָנָא דְּמַלְבָּא דְּאֹזֵיר מִהָּאי עַלְמָא, הֲכִי אֹזֵיר
מַעַילָּא. דָּהָא הַהוּא זִוְּא לֹא נִחְיָת, וַאֲתַחַשֵּׁב עַל
הַהוּא בָּר נֶשׁ בְּאִילוֹ אֹשֵׁיד דְּמַיְן דְּגָרָע דִּיוֹקָנָא
דְּלַתְתָּא כְּגַזְוָנָא דְּלַעַילָּא דְּכַתִּיב כִּי בְּצָלָם אֱלֹהִים
עָשָׂה אֵת הָאָדָם, וְאֵינוֹ אֹזֵיר צָלָם אֱלֹהִים לְתַתָּא,
וְדָמוֹת וְדִיוֹקָנָא לְעַילָּא. וְעַל דָּא אַצְטְּרִיךְ בָּר נֶשׁ
לְאַתְעַסְּקָא בְּפִרְיָה וּרְבִיה וְלִמְעַבְדָּן צָלָם אֱלֹהִים
לְאַסְגָּאָה יָקְרָא דִּי בְּכָל סְטוּרִין: (עד כאן מההשומות)

השלמה מההשומות (סימן לח) ריעיא מהימנא

פְּקוּדָא דָא לְקִיִּים פִּרְיָה וּרְבִיה לְקִיִּים בָּן וּבָת. בְּגִין דָא בְּתִמְןִין יֵרַא
וְאֵם תִּמְןִין חָרָב, בָּן תִּמְןִין וָיָּהִי, בָּת תִּמְןִין חָרָב. וְאֵב וְאֵם דְּלִית לְזָן בָּן
וּבָת, גַּם יֵי' לֹא שְׁרִיא עַלְיִיהָן, וּכְגַזְוָנָא דָא בְּעוֹזְבָּא דְּבָרָאשִׁית אָמַר
פָּרוֹ וּרְבָבוֹ. פָּרוֹ מִסְטָרָא דִּימִינָא וּרְבָבוֹ מִסְטָרָא דְּשָׁמָאלָא דְּבִיה בְּרָא
אֱלֹקִים פָּלָא, וּבָרָא דָא עַמּוֹדָא דְּאַמְצִיעָתָא. אֵת הָאָרֶץ דָא
שְׁבִינְתָּא. וְאַפְּמַאי צְרִיךְ דָר, בָּאֵב וְאֵם בָּן וּבָת. בְּגִין דָהָא אַתְקָרְדָּשׁוּ

לשון הקודש

ע"כ מההשומות.

השלמה מההשומות (סימן לח) ר"מ
מַחְעוֹלָם הַזֶּה, כִּד מִקְטָנִין גַּם לְמַעַלָּה,
מַצְוָה זוֹ לְקִיִּים מִצּוֹת פִּרְיָה וּרְבִיה לְקִיִּים
בָּן וּבָת, מִשּׁוּם שָׁאָב שֵׁם יֵי', וְאֵם שֵׁם חָרָב
בָּן שֵׁם וָיָּהִי, בָּת שֵׁם חָרָב, וְאֵב וְאֵם שִׁישׁ לְהָם
(בראשית ט) כִּי בְּצָלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֵת
הָאָדָם. וְהָוּ מִקְטָנִין צָלָם אֱלֹהִים לְמַטָּה
וְהָדָמות וְדִיוֹקָן לְמַעַלָּה, וְלִבְנֵן צְרִיךְ אָדָם
לְהַתְעַפֵּק בְּפִרְיָה וּרְבִיה וְלִעְשֹׂות צָלָם
אֱלֹהִים לְהַגְּדִיל בְּבּוֹד הָיָה בְּכָל הָאָדָרִים:

- זה הקטנות דמות הפלך שמקטין
מַחְעוֹלָם הַזֶּה, כִּד מִקְטָנִין גַּם לְמַעַלָּה,
שְׁחָרֵר אוֹתוֹ זַיְוָן לֹא יוֹהֵד, וַאֲתַחַשֵּׁב עַל
אוֹתוֹ אָדָם בְּאִילוֹ שְׁפָךְ דִּמיִם, שְׁגָרָע
הַדָּמוֹת שְׁלָמְטָה בְּמוֹ שְׁלָמְעָלָה, שְׁבָתוֹב
בְּמַעַשָּׂה בְּרָאשִׁית אָמַר (בראשית א) פָּרוֹ
וּרְבָבוֹ, פָּרוֹ מִצְדָּה הַיְמִינָה, וּרְבָבוֹ מִצְדָּה
הַשְּׁמָאלָה, שָׁבּוּ בָּרָא אֱלֹהִים הַבָּל, וּבָרָא
זֶה עַמּוֹד הָאַמְצִיעִי, אֵת הָאָרֶץ - זו

וְאַתָּבְרָכוּ בִּשְׁלֵשׁ קָדוֹשׁות וְשֶׁבַע בְּרָכָן רְאִינּוֹן י', צְרִיבֵין לְמַהֲיוֹן ד' אַתְּזֹן דְשְׁרִין עַלְיָהוּ עַשְׂרָה, לְמַהֲיוֹן בָּר נְשָׁרֶת רְשׁוֹת הַיחִיד לְמַאֲרִיה, שְׁרַחְבוֹ ד' וְגַבְהּוֹ י'. וּמְאָן דְמַתְעֵפֶק בְּאוֹרִיְתָא וּבְמַצּוֹה בְּדַחְלוֹ וּבְרְחִימָיו דְמַאֲרִיה בְּאַתָּר דִירָא שְׁרֵיאָתְפָנוֹ י', בְּאַתָּר דָאַהֲבָה שְׁרֵיאָתְפָנוֹ ה'. בְּאַתָּר דְתֹרָה שְׁרֵיאָו י', וּבְאַתָּר דְמַצּוֹה שְׁרֵיאָה. בְּאַתָּר דְמַחְשָׁבָה דְאַתְמָר בָה (שמואל ב כ) זוֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, פְלִיל מְכֻלָּא. שְׁרֵיאָבָיה יוֹד ה"א וְאַי"ז ה"א. (טהילים קכ"ז) אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בֵית שְׁוֹא עַמְלָוּ בּוֹנִיו בּוֹ, מַאי שְׁוֹא עַמְלָוּ בּוֹנִיו בּוֹ, אַיִינּוֹ סְמָא"ל **ונח� ע"ב:** (עד כאן מההשומות)

נָעָשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוּ בְּדָמוֹתֵנוּ, **דְאַתְבָּלֵיל** בְשִׁית סְטְרִין **פְלִיל** מְפֻלָּא בְגּוֹנָא דְלַעַילָא, **בְשִׁיבִּיףִי** מְתַקְנָן בְּרוֹזָא **דְחַכְמָתָא** כְּדָקָא יָאָות פָלָא **תְקִינָא** עַלְאָה. **נָעָשָׂה** אָדָם רְזָא **דָבָר** וְנוֹקְבָא כָלָא **בְחַכְמָתָא** **קְדִישָׁא** עַלְאָה. **בְּצַלְמָנוּ** בְּדָמוֹתֵנוּ **לְאַשְׁתְּבָלָלָא** דָא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, פְלִול מַהְפֵל, שׂוֹרָה בּוֹ יוֹד ה"א וְאַי"ז ה"א, (טהילים קכ) אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵית שְׁוֹא עַמְלָוּ בּוֹנִיו בּוֹ. מַה זֶה שְׁוֹא עַמְלָוּ בּוֹנִיו בּוֹ? אַלְוּ סְמָא"ל **ונח�:** ע"ב מההשומות.

נָעָשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוּ בְּדָמוֹתֵנוּ – **שְׁגָבָל** בְשָׁשָׁה אַדְדִים פְלִול מַהְפֵל בְמַז שְׁלֵמָעָלה, **בְאִיבָרִים** מְתַקְנִים **בְּסָוד** הַחַכְמָה בְּרָאוֹי, הַכְלִיל תְקוּן עַלְיוֹן. **נָעָשָׂה** אָדָם – **סּוֹד** שְׁלֵזֶר וְגַבְהָה, הַכְלִיל בְּחַכְמָה קְדוֹשָׁה עַלְיוֹנה. **בְּצַלְמָנוּ** בְּדָמוֹתֵנוּ –

שְׁבִינָה. וְלֹטָה צְרִיךְ אַרְבָּע, בָאָב וְאָמָב וּבָת? מְשׁוּם שְׁתִירִי הַתְּקִדְשׁוֹ וְהַתְּבָרָכוֹ בִּשְׁלֵשׁ קָדוֹשׁות וְשֶׁבַע בְּרָכוֹת שְׁהָם י', צְרִיכּוֹת לְהִיוֹת אַרְבָּע אוֹתִיות שְׁחוֹרוֹת עֲלֵיכֶם עַשְׂרָה, לְהִיוֹת אָדָם רְשׁוֹת הַיחִיד לְאָדוֹנוֹ, שְׁרַחְבוֹ אַרְבָּעָה וְגַבְהָה עַשְׂרָה. וּמֵשְׁמַתְעֵפֶק בְתּוֹרָה וּבְמַצּוֹה בְּיַרְאָה וּבְאַהֲבָת אָדוֹנוֹ, בָמָקוֹם יְרָאָה שְׁרוֹויָה שָׁם י', בָמָקוֹם אַהֲבָה שְׁרוֹויָה שָׁם ה', בָמָקוֹם תּוֹרָה שְׁרוֹויָה י', וּבָמָקוֹם מַצּוֹה שְׁרוֹויָה ה', בָמָקוֹם הַמַּחְשָׁבָה שְׁנָאָמָר בָה (שמואל ב כ) יט

בְּדָא לִמְהֹנוּ (ד"א ל"ג ח) **הוּא יְחִידָא בַּעֲלֵמָא שְׁלִיט עַל פָּلָא:**

וירא אלhim את כל אשר עשה (ד"א בלו) ונהנה טוב מאד, הכא ארתקון מה שלא אטמר כי טוב בשני בגין דאתברי ביה מותא, והכא אטמר ונהנה טוב מאד. ואזלא בכמה דאמרי חבריא ונהנה טוב מאד זה מות.

וירא אלhim את כל אשר עשה ונהנה טוב מאד ובי לא חמא לייה קוזם. אלא כלל חמא לייה קדשא בריך הוא, ומאן דאמר את כל, לאסנאה כל דרין דייתו לברר פון, ובון כל מה דיתחדר בעלםא בכל דרא זדרא עד לא ייתו לעלםא. אשר עשה, דא כל עובדין דבראשיות, דתמן אתברי יסודא יעקרא לכל מה דיתתי ויתחדר בעלםא לברר פון. בגין לכך חמא לייה קדשא בריך הוא עד לא זהה

לשון הקודש

להתתקן זה בואה להיות ואחדו הוא ייחידי בעולם שליט על הכל. וירא אלhim את כל אשר עשה ונהנה טוב מאד, ובי לא ראה אורתו קדם? אלא הבעל ראה הקדוש ברוך הוא. ומה שאמר את כל - לרבות כל הדורות שיבואו אחר בה, ובון כל מה שיתחדר בעולם. בכל דור ודור בטעם שיבואו לעולם. אשר עשה - זה כל מעשי בראשית שם נברא יסוד יעקר לכל מה שיבוא מאד - זה המות.

וישוי כלא בעובדא דבראשית. יום הששי, מאי שנא בבלחו יומי דלא אפטמר בהו ה"א, אלא חבא כד אשთכלל עלמא אתחברת נוקבא בדכורא בחבורה חד, ה' בששי (ד"א ראייה ס"א יסוד) למחוי כלא חד. ויכלו אשתכללו כלא חד (ד"א בחד). אשתכללו מבלא **וашתלימו בכלא:**

ויכלו השמים והארץ וכל צבאים. רבי אלעזר פותח (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת להרים בך גדר בני אדם. תא חוו, קדשא בריך הוא ברא לבך נש בעלמא, ואתקין ליה למחוי שלים בפוזלchnerה ולאתתקנא ארחות, בגין דיזבי לנו הרא עלאה דגניז קדשא בריך הוא לצדיקיא במה דעת אמר, (ישעה ט) עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה למחבה לו.

לשון הקורש

ויכלו השמים והארץ וכל צבאים. רבי אלעזר פותח (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת להרים בך גדר בני אדם. בא ראה, הקדוש ברוך הוא ברא אדם בעולם והתקין אותו להיות שלם בעבורתו ולתקן את דרכיו כדי שיוכנה לאור העליון שננו הקדוש ברוך הוא לעדייקם, במו שנאמר (ישעה ט) עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה למחבה לו.

ויתהדרש בעולם לאחר מבן. ומשום לכך ראה אותו הקדוש ברוך הוא עד שלא היה, ושם את הבעל במעשה בראשית. يوم הששי – מה שונח בכל הימים שלא נאמר בהם ה"א? אלאongan באשר נתקו העולם, הרתבהה הנקבה בזוכר בחبور אחד. ה' בששי (ושוואו יסוד) לחיות הבעל אחיה. ויכלו – נתקנו בעל אחד ואחד. נתקנו מה@email והשתלמו בעל.

השלמה מההשומות (סימן ט"ל)

ישב רבי ברכיה ודרש מאי hei דקא אמרין כל יומא העולם הבא, ולא ידעינו מאי קאמר, העולם הבא מתרגם עלמא דאתני מלמד שקדם שגרא העולם עללה במחשה לברוא אור גדול להאריך ונברא אור גדול שאון כל בריה יכולת לשולט בו, צפה הקדוש ברוך הוא שאינן יכולין לשובלו לך שביעי ושם להם במקומו והשאר גנוו לצדיקים לעתיד לבא. אמר אם יוכו בזה השביעי יישמרוהו, אתנו להם זה לעולם אחרון. והינו דבתי, העולם הבא. שבר בא מקודם ששת ימי בראשית. הדא הוא דבתי, (שם לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים לך נגד בני

אדם: (עד כאן מההשומות)

ובמה (ס"א יבי בר נש) **יזבי** ליה לבר נש לההוא גהורא.

לשון הקידוש

לهم במקומו, והשאר גנוו לאזכרים לעתיד לבא. אמר, אם יוכו בזה השביעי ישמרוהו - אתנו להם זה לעולם אחרון, והינו שבחותם העולם הבא, שבר בא מקודם ששת ימי בראשית. והוא שבחותם (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים לך נגד בני אדם: ע"ב מההשומות.

ובמה יופה האדם לאותו האור?

השלמה מההשומות (סימן ט"ל)

ישב רבי ברכיה ודרש, מה זה שאנו אומרים כל יום העולם הבא, ולא יונדים מה אמר, העולם הבא מתרגם עלמא דאתני (העולם הבא), מלמד שקדם שגרא העולם עללה במחשה לברא אור גדול להאריך, ונברא אור גדול שאון כל בריה יכולת לשולט בו. צפה הקדוש ברוך הוא שאינם יכולים לשבלו, לך שביעי ושם